

Štěněčí síla

V jedné malé vesnici žila jedna 12letá holčička. Jmenovala se Ája a strašně toužila po nějakém zvířátku.

Když šla ze školy, zahlédla, jak se něco malého zlatostříbrného schovává za obrovským stromem. Prvně se lekla, ale pak se šla podívat, co zahlédla. Malé krásné stvoření k ní šťastně běželo a skočilo jí radostně do náruče. Byl to malilinkatý pejsek, jorkšířský terier. Ája se porozhlédla kolem, jestli tady nemá páníčka, ale nikoho nenašla. Bylo jí ho líto a tak si pejska vzala a šla domů.

Rodiče jí doma řekli, že vyrobí plakáty a vyvěsí je ve vesnici a v okolí, aby našli majitele. Pro jistotu zavolali i na policii, jestli někdo nenahlásil ztrátu mazlíčka. Nikdo o ničem nevěděl. Ája se o štěňátko postarala, hrála si s ním, i ho koupala, venčila a krmila. Vymyslela mu i jméno. Říkali mu Miki. Uplynul měsíc a nikdo se o Mikiho nepřihlásil. Ani další dva měsíce se nikdo neozval, a tak pochopili, že u nich zůstane.

Ája byla celá šťastná, že má konečně zvířátko. Vzala Mikiho a šla s ním do parku. Vyšla před dům a došlo jí, že když šla včera kolem zverimexu, měli venku ceduli, že mají na všechno 50% slevu. Doběhla si do kasičky, ve které měla našetřené peníze na zvířátko. Vzala si nějaké drobné a šla koupit potřeby pro psy. Nejvíc se jí líbilo malinké vodítko. Bylo strašně roztomilé a Mikimu připadalo také úžasné. Připnula mu ho a šli se projít. Ušli ale jen kousek, protože se stmívalo.

O týden později se ale stalo strašné neštěstí. Ája šla na procházku, a když se sehnula pro klacík, který chtěla hodit Mikimu, zastavilo u ní velké černé auto s tmavými skly. Vyskočil z něj maskovaný chlap a vyrval jí vodítko z ruky. Zatáhl za něj takovou silou, že si přitáhl Mikiho až k nohám. Vzal ho do ruky a dal do auta. Miki se bránil, ale bylo mu to houby platný. Dveře se zabouchly a auto se spolu s Mikim rozjelo. Ája se rozeběhla a utíkala za autem. Když už ho skoro dohnala, zakopla o kámen a spadla. Měla štěstí, že se to stalo právě před jejím domem. Z okna to viděla maminka a utíkala Áje na pomoc. Bohužel musela zavolat sanitku...

O pár dní později...

Když se Ája vrátila z nemocnice, rozhodla se Mikiho hledat. Rodiče jí řekli, že to nemá cenu, že když neuspěla policie, ani jí se to nepovede. Jedná se totiž o známé zloděje psů, na které ještě nikdo nevyzrál.

Ája je ale tvrdohlavá, a tak se vydala na cestu. Projela celé okolí vesnice a nic. Rozhodla se, že se vrátí lesem. Jela a jela, až narazila na zchátralý dům. Vešla dovnitř a uviděla obrovskou klec. Byla velká skoro jako celá místnost. Snažila se zámek otevřít, ale nešlo to. Když už se jí to málem podařilo, zloději vcházeli dovnitř. Rychle vběhla za skříň a schovala se tam. Zlodějům se ale něco nezdálo, a tak se šli po místnosti poohlédnout. Ája je alergická na prach a za tou skříní jí to nedělalo dobře. Začala kýchat. Zloději se šli za skříň podívat a objevili ji. Chytili ji kolem pasu a někam s ní odcházeli. V tom samém okamžiku se Mikimu podařilo klec otevřít. Ája vůbec nechápala, jak to udělal, ale byla ráda. Když se klec otevřela úplně, vyběhly desítky jiných psů. Chytili zloděje za oděv a nepustili je. Drželi je tak silně, že Ája mezitím doběhla do jejich auta a z mobilu zavolala policii.

Policie přijela a Áje s Mikim poděkovala. Byla jim vděčná, že je dopadli. Pro ostatní psy si přijeli majitelé a vše dobře skončilo.

Terka